

”Så här såg det ut när branden tog fart och vi evakuerade. Där elden är stod vi bara några minuter tidigare”, berättar Björn Brink.

”Den här bilden tog jag när jag var inne i områden första gången efter branden för att inspektera vägarna. Rena spöklandskapet”, säger Björn Brink.

Branden tog 90 procent av hans skog. Nu ser merparten av Björn Brinks mark norr om Färila i Ljusdals kommun ut som ett spöklandskap. Här berättar han i ord och bild.

”Slangarna brann upp och jag tänkte: Det går åt helsike!

HÅRT DRABBAD

Björn Brink bor i Färila men har det mesta av sin skog norr om Ljusnan, sammanlagt 360 hektar. Han är en av de privata skogsägare i landet som drabbades hårdast i areal mätt av sommarens skogsbränder.

Enligt Skogsstyrelsens beräkningar brann i år cirka 25 000 hektar skog. Värden för nästan en miljard kronor gick upp i rök.

Skogsstyrelsen ska till den 10 oktober komma med förslag på 110 miljoner kronor i kompensation ska fördelas till skogsbruk. Björn Brink avgick i våras som ordförande för Hushållningssällskapet Dalarna Gävleborg.

Jag visste att det hade brunnit någonstans i helgen så jag och min fru tog oss en tur för att titta måndagen den 16 juli. Vi kom fram till vår skog samtidigt som brandkåren. Det var bara att sätta i gång och hjälpa till med att dra ut slang och släcka.

Insatsledaren undrade plötsligt var helikoptern hade tagit vägen, men det kom aldrig någon helikopter. Det var nästan 30 grader varmt och det började blåsa hårt. Det var då så torrt att man inte kunde smyga i skogen – det knastrade när man gick i mossan.

Jag trodde först att det inte var värre än att vi skulle klara upp det. Men plötsligt kom elden farande som ett jehu och vi fick evakuera fort. Det brann som en blåslampa. Slangarna brann upp och jag tänkte: 'Det går åt helsike!'.

Då visste vi inte att det hade brunnit i vår skog redan på lördagen. Brandkåren var där och lämnade sedan platsen utan att meddela oss. Det är tjänstefel att inte underrätta markägarna.

Om vi skogsägare hade vetat att det hade brunnit och hjälpts åt med brandbevakning tror jag att det här hade kunnat undvikas. Byborna i Enskogen som ligger i närheten hade också hjälpt till att bevakna om de hade fått veta.

Eftersom jag är ordförande i vägsamfälligheten på platsen fick jag komma in i området den 9 augusti för att inspektera vägarna. Från bilen såg jag då hur skogen såg ut.

Det var rena spöklandskapet. Mina värsta

farhågor besannades – det var en chock. Bara sot, grus och sten kvar. Några kolsvarta träd – man vet inte om de ska ramla eller stå kvar.

Förra året gallrade jag 130 hektar här. Det blev väldigt fint. Nu har över 300 hektar brunnit upp. Hur stort värdet är vet jag inte. Men om jag hade sålt skogen före branden hade den varit värd tio, tolv miljoner kronor.

Försäkringen träder in, men vad nettot blir kan jag inte svara på. Vi har haft fullt upp med att diskutera hur det ska bli med virket. Frågan är om staten vill att skogen ska bli naturreservat. I så fall krävs det besked snart.

Jag för en dialog med staten om markbyte. Det borde inte vara omöjligt. Sveaskog äger mellan 30 000 och 40 000 hektar i Färila.

Det går inte som familjeskogsbrukare att återbeskoga den brandskadade marken. Det skulle i så fall bli samma ålder på hela skogen och bara kostnader de första 50 åren. Så länge lever jag inte. Man måste ha kontinuerliga inkomster till skogsvårdsåtgärder.

Utredningar kommer att göras i vinter. Det främsta skälet till att det kunde bli så här illa är resursbrist. För lite folk och materiel. Där måste det hända något, vi är inte rustade.

Jag vet inte om det här har sjunkit in riktigt än. Jag har varit så engagerad hela tiden så det dröjer nog ett tag innan jag känner riktigt hur bedrövt det är.

Berättat för: Helena Wennström

KRÖNIKA:

Birgitta Sennerdal
frilansjournalist

Det är inte skogsägarens fel att det brinner

Efter sommarens skogsbränder uppkom en diskussion om att det är dagens moderna skogsbruk som orsakar stora bränder.

Men det brann mycket mer förr i tiden. 1888 ska 200 000 hektar skog ha brunnit. Det var före dagens moderna skogsbruk.

Sedan skogen blev värd pengar har vi i Sverige varit angelägna om att släcka skogsbränder och sedan slutet av 1800-talet har bland annat ett vägnät byggts som inte bara underlättar skogsbruket utan även släckningsarbete.

EFTER SKOGSBRANDEN I Västmanland 2014, som orsakats av gnistbildning från en markberedare, tog branschen fram riktlinjer för skogsarbete vid stor brandfara. Dessa verkar ha fungerat i år, ingen av de stora bränderna ska ha orsakats av någon skogsmaskin.

Men det finns en hel del löften som gavs

efter branden i Västmanland som inte har infriats och det viktiga nu är att det blir verkstad av alla förslag på konkreta åtgärder.

NÄR BRANDEN I Hälsingland härjade som värst i somras var jag i södra Norrland, på en ort jag ofta besökt som barn. På 1980-talet fanns brandstation för den aktiva deltidsbrandkåren, en mindre flygplats och aktiva fritidsflygare som hade till uppgift att spana efter skogsbränder.

Nu är brandstationen till salu, flygplatsen så gott som igenvuxen och flygplanen bara kvar som nostalgik.

Det är en utveckling vi har sett över hela Sverige.

Det är inte dagens moderna skogsbruks fel att skog brinner. I Ryssland och USA är skogsbränder mycket vanligare, men skogsbruket är ganska olik det svenska och där är det naturskog som brinner.

Saken är helt enkelt den att när det är så torrt som det var i sommar kan till och med en kvarglömmd flaska orsaka en eld – och skog brinner.

En del kan du själv göra för att minska risken. Även en gnista från en rök- eller motorsåg kan orsaka en stor brand och kanske är det bäst att låta dessa maskiner vila när det är extremt torrt. Ta till dig de goda råd som finns.

Men vi kan också kräva att ansvariga myndigheter och regeringen släpper all prestige och ser till att vi får en organisation som fungerar vid släckning av stora bränder.

MÄNNISKOR SOM ARBETAT med att släcka sommarens bränder har gjort hjälteinsatser, men deltidsbrandkåren måste rustas upp och när det handlar om minuter och timmar måste det finnas någon som har befogenhet att peka med hela handen.

DIN GRÖNA JURISTPARTNER

Juridisk rådgivning för landets lantbrukare.

Nu samlar vi våra juridiska tjänster för det gröna näringslivet i ett nytt bolag. Vi kan erbjuda juridisk specialkunskap i hela Sverige och hjälpa dig på plats när det behövs, eller över nätet och via telefon.

Oberoende rådgivning

Eftersom hushållningssällskapen är en särskild juridisk form utan ägarintressen garanteras att rådgivningen är oberoende.

Din gröna juristpartner

Intresserad? Läs mer på vår webbsida eller kontakta vår VD Katarina Wiklund, katarina.wiklund@hushallningssallsskapet.se

Hushållningssällskapet
Juridik

www.hushallningssallsskapet.se/juridik

